

HABRUTA NIGHT

FISH AND MEAT SAME MEAL

SHAARE ZION

לזכות עם ישראל

The Gemara in Masechet Pesahim (76b) establishes that the consumption of meat together with fish poses the risk of Sara'at (leprosy). Accordingly, the Shulhan Aruch (Yore De'a 116:2;) rules that one must refrain from eating meat and fish together, in order to avoid their potentially harmful effects.

Fish and Meat:

בדברי הגמרא מובא כי דג שנצלה עם בשר, אין לאוכלו בגלל **הסכנה** שהוא "קשה לדבר אחר" (צרעת). בשל כך, יש מרבותינו הראשונים שהחמירו **לרחוץ את הידיים** בין אכילת דג לבשר [וראה גם להלן (9א) בהגהות על ספר איסור והיתר הארוך].

מסכת פסחים, דף עו, ב

עם הוספות (b) עיין תוס׳ כריתות ו	רצי יהודה נמי קאי כווחיה וטעמא דשרי משום דקא סבר לא עייל בה	גמי כפת חמה וחבית פתוחה דמיא תני רב כהגא בריה דרב חינגא סבא ^ה פת שאפאה עם צלי בתנור אסור לאכלה בכותחא ההיא ביניתא דאימווא בהדי בישרא אסרה רבא מפרזיקיא °למיכליה בכותחא מר בר רב אשי אמר אפי ^{נהן} במילחא גמי אסורה משום דקשיא לריחא ולדבר אחר: כותני' יחמשה	עין משפט גר מצוה ביז ה מיי פיש מהלטת מיש הלנה גג שמג
ג ענודה ורה סוי, ה) לעיל סני, ו) עיין תוסי וכחים צט: סוד״ה אמר,	רבא מפרזיקא למיכלה בכותחא. שיש יין במומאה וכו׳. אין לך ^{יו} קרכן נאכל	יצחק נאמר לי דלא חיים לה: ביניתא. דג: דאיטוי בהדי בישרא. נמנור אחד: אסרה נו תלג משום דקסנר ריחא מילתא היא: דבר אחר. לרעת: בארגבי' המשה דברים בא	לאיין קמא טור שו״ע יו״ד סימן לו סטיף ג: בז [ה] [טוס״ע יו״ד סי קטו סעיף ב]:

Rav Kahana, son of Rav Hinnana the Elder, teaches: In the case of **bread that one baked** together **with roasting** meat **in the oven, it is prohibited to eat** the bread **with** *kutaḥ*, which contains milk, because the bread absorbs some of the meat's aroma. The Gemara relates: There was a certain fish that was roasted together with meat, Rava of Parzikiyya prohibited it from being eaten with *kutaḥ*, due to the meat flavor absorbed in the fish.

Mar bar Rav Ashi said: Even to merely eat it with salt is also prohibited because meat that is roasted or cooked with fish is bad for odor, meaning it causes bad breath, and for something else, i.e., leprosy. Therefore, one should avoid eating it due to the danger involved.

Some say only when cooked together:

מסכת מרדבי חולין דף צה ע"א - קיא ע"בן מגופה כו' ועוד גרסינן פרק כילד לולין ההיא פיניתא דאיטוי עם פישרא אסרה רצא

מטפה כדיקא למיכל עם כוחח פי׳ דקקפר ריחא מילחא היא מר בר רב אשי אמר אפילו מפרדיקא למיכל עם כוחח פי׳ דקקפר ריחא מילחא היא מר בר רב אשי אמר אפילו במילחא נמי לא דקשה לריח הפה ולדבר אחר עכ״ל ופ״ה וז״ל °דג ובשר להחבשל יחד ולהאכל קשה לריח הפה ולדרעת עכ״ל ונ״ל הדיוט דמכאן נזהרין באשכנז וזרפת לאכול דג ובשר זה אחר זה בלא קינוח ומיהו משמע דאין סכנה כי אם דרך בישול ולהאכל יחד: שיפת הדב. ע״ן בתוס׳ שאנן ולסוף כמבו וז״ל נ״ל דלא Wash ones hands when going from meat to fish or vice versa:

קעג קעג קיקו קיקו קיקו קיקו קעג קיקו קעג

אַ אַזּלין קּה בּטוּר אַ אַמָיָם אָאָצְצָאַיִּים (א) רְשׁוּת. וְהָנֵי מִלֵּי בֵּין תַּרְשִׁיל אָבָל בִּין תַּרְשִׁיל לְגְרִינָה חוֹבָה (ב) (צַיֵן בּשִם הָיאש מוּמָרָא הַהְסָחִים עו גאָדחות בְּיוֹרֶה־בַעָּה סִימָן פּט): ב ^בבֵּין בָּשָׁר לְדָגִים חוֹבָה לְטֹל, מִשׁוּם דְּקֵשֶׁה (ג) לְדָבָר (ה) [ה] אַחֵר, וַחֲמִירָא דָ מיים לְשׁס הָאַייי סַכַּנְתָא מאָפּוּרָא (ד) (וְעַיֵן יוֹרֶה־בַעָּה סִימָן קטז): ג גּכָּל הַדְּבָרִים הַנּוֹהַגִים בָּאַחֲרוֹנִים (ה) נוֹהַגִים בָּאַמְצָעִיִּים, ד

מִשְׁנָה בִּרוּרָה

אַ (א) רְשׁוּת. רָצָה נוֹטֵל, רָצָה (b) אַינוֹ נוֹטֵל: (ב) עַיֵּזְ פְּיוֹרֶה־בָעָה סִימָן פּט. סָצִיף ג. וְשָׁם נְהְבָאָד בָּהָדֶיה דְּלְפִי מְנְהָגָנוּ יֵשׁ לְשׁל יָדָיו אָפָלוּ בֵּין הַבְשָׁיל שֶׁל גְּבִינָה לְהַבְשִׁיל שֶׁל בְּשָׁר שָׁאַחַרִיו אם נוֹגַע בָּהֶם בְּיָדִיו, וְאַין לְנוּ רְשׁוּת אָלָא בְּשָׁשְׁנֵי הַהַּבְשָׁילין שָׁוּין: ב (ג) לְדָכָר אַחַר. צַרַעַה, וְעַיֵּן בְּכְשִׁיל שֶׁל גָבְיָהם שֶׁכָּהב דְאָפְשָׁר דְּבִזְמַגַנוּ אַין סַבָּנָה בְּל־בָּדָ, דְבְרָסִה דְבָרִים נִשְׁמַנּוּ הַשְׁבְצִים, עַיֵּן שָׁנוּ רָשׁוּת אָלָא בְשָׁשְׁעֵי הַהַּבְשָׁילין שָׁוּין: ב (ג) לְדָכָר אַחַר. צַרַעַה, וְעַיֵּן בְּהָגַוּ אַבְרָהָם שֶׁכָּהב דְאָפְשָׁר דְבִזְמַגַנוּ אַין סַבָּנָה בְּלֹבֶה, דְבְרָסָה דְבָרִים נִשְׁמַנּוּ הַשְׁבְעִים, עַיֵּן שָׁם נְחָבָאָר בָהָגָיים הַמְנַהְגַנוּ שָׁאֵין חושׁשִׁין לָדֶה, וְסִיֵּם דְּמָבָעָים כָּנָה בָּלַבָּר בִינִיהָם נָאָבָא בַּהַגָּיים, אַי

שַׁעַר הַאָּיּוּן

טַּרַמְבּ״ם: (3) וּבְּחָכְמִת־אָדָם בְּלָל סח בָּחַב וְזֶה לְשׁוֹנו: גֵשׁ נוֹהַגִין לְרְחֹץ זְבִיהָם בֵּין בָּשֶׁר וְדָגִים, אֲבָל אִין מַן הַצֹּרֶה, וּמְכָל מָקוֹם יִשְׁתָּה דָבָר בִּינֵיהֶם שֶׁלא לְאָכְלָם יַחַד, צַד בָּאן לְשׁוֹנו: (ג) בִּית־יוֹטָף בְּשֶׁם וַאֲבִ״ר: (7) אַחֲרוֹנים: (ס) מָגִן־אַבְרָהָם וּחְשׁוּבֶת תָכָם צְבִי סִימָן נה: (ז) שַ״ך בְּיוֹדֶה־דַצָה פ״ט וְאֵלָה וַבָּה וְחָכֶם צְבִי וּמָגַן־גַּבוֹרִים וְהָכָמִת־אָדָם: (6) גָּמַנָא: (נ) הַראיש:

גצריך ליזהר שלא לאכול (ב) בשר ודג ביחד מפני שקשה לצרעת: הגה א) ובו ^{*}וכן אין לנלות בשר עס דג שקשה לצרעת: הגה א) ובו ^{*}וכן אין לנלות בשר עס דג משוס ריתא (ב) וגן בימיהו (ג) (ג) בדיעבד אינו אסור (אריך כלל ליים):
ג והן דירחוץ ידין בין בשר לדג ויאכל פת שרוי בנתים דין כ״ה):
ג והן דירחוץ ידין בין בשר לדג ויאכל פת שרוי בנתים כדי לרחוץ פיו: הגה ויש אומרים דאין למוש לוה (ג) ^{*בי}רק (ג) ^{יכ}רק (ג) יכדי לרחוץ פיו: הגה ויש אומרים דאין למוש לוה (ג) ^{*בי}רק (ג) ^{מרדי} מרדי וכן לאכלן זה אמר זה אין למוש לוה (ג) ^{יכ}רק מרדי וכן ניהסות (ג) ^{יכ}רק מרדי לרחוץ פיו: הגה ויש אומרים דאין למום לוה (ג) ^{יכ}רק מרדי לרחוץ פיו: הגה ויש אומרים דאין למום לוה (ג) ^{יכ}רק מרדי ללחוק הידים ביניהם וה אין למוש (הגהות לאכון לאכון דבר ביניהם ולשמות בהוי קנות והדחה (הגהות ש״ד סומן ע״ו

ומכיאו בגליון או״ה שם):

As most people are aware, it is forbidden to eat fish together with meat or chicken, because, as the Gemara comments, this could pose a medical risk. Few people, however, are aware of the procedure that is required after one eats fish and then wishes to eat meat or chicken. First, one must wash his hands, and according to Hacham Ovadia Yosef, this requirement applies even if one ate with a fork and knife and did not touch any fish. One does not have to wash the formal Netilat Yadayim as is required before eating bread, as this washing is required for cleanliness purposes, to ensure the removal of all fish residue. Secondly, the Ben Ish Hai (Rav Yosef Haim of Baghdad, 1833-1909) rules (Parashat Pinhas, Shana Sheniya, 8) that one must wash the outside of his mouth after eating fish before eating chicken or meat. Additionally, one must rinse the inside of his mouth – such as by gargling some water – and according to the Ben Ish Hai, one should also drink something to ensure that the fish and meat do not mix in his stomach. Finally, one must eat something in between the fish and the meat. These Halachot are presented in Yalkut Yosef – Berachot (vol. 2, p. 23;)

Many people customarily eat fish as an appetizer at the Shabbat meal, but, unfortunately, they are not aware of this procedure which must be followed afterward before proceeding to eat meat. It is therefore important to review these Halachot and ensure to perform the necessary measures before eating chicken or meat after the fish course.

Bread that was baked with meat to be eaten with fish:

רבי יונה גירונדי, איסור והיתר הארוך, שער ל, דין כט-ל

איסור דעה (סימן קט״ז) בשם הרא״ש וצריך ליזהר שלא לאכול בשר ודגים יחד כט וכתב היורה דעה (סימן קט״ז) בשם הרא״ש וצריך ליזהר שלא לאכול בשר ודגים יחד בזה אחר זה אם לא בקינוח והדחה בנתיים לפי שקשה לדבר אחר ואין נפקותא איזה מהן יאכל בראשונה. ומסיק והיה רגיל אד<u>וני אבי הרא״ש ז״ל לרחוץ ידיו</u> והיה שורה פת ביין והיה אוכלו בנתיים לקנח פיו ידי לא רסימי נוסגין סכי ספיט פרושין ולטפין אלט עכ״ל ידי: על ומיהן קיטוס ספס למוד וסדסס על יד שחיה. מסר<u>לייי</u> ל ומיהן אף על גב שדג עם בשר אסור בתנור מכל מקום פת שנאפה עם בשר מותר לאוכלו עם דגים ואף על פי שאסור לאוכלו בכותח דלא גרע מטעם בליעת קדירה של בשר בת יומא שאנו מתירין לעיל (דין כ״ה). ואין שייך לחלק בזה כל כך בין לכתחילה לדיעבד ועוד דאם לא כן יאמר רב אשי יותר חידוש:

Cooking fish and meat together in same oven:

השולחן כהלכתו, סימן יב, סעיפים ג-ה

אפיית בשר ודגים יחד

ג. אין לאפות בשר ודגים ביחד <u>בתנור אחד</u>. עבר ואפה בשר ודגים ביחד, הכל נאסר (אם אין ששים באחד מהם כנגד השני)י.

מותר לאפות מאכל פרווה עם בשר בתנור אחד ביחד ולאכול את המאכל הפרווה עם דגים, וכן מותר לאפות מאכל פרווה עם דגים ביחד בתנור ולאכול את המאכל הפרווה עם בשרי.

מאכל שהתבשל עם בשר

ד. מאכל שהתבשל עם בשר, אין לאוכלו עם דגים. וכן מאכל שהתבשל עם דגים, אין לאוכלו עם בשר^ה.

מאכל שבלע זיעת בשר

ה. מאכל פרווה שבלע זיעת בשר שבמקום פתוח, ומצוי מאוד בתבלינים ושמן שמוסיפים לקדירת בשר תוך כדי הבישול ואדים חמים עולים למאכל, נראה שמותר לאוכלו עם דגיםי.

> ו. ברמ״א [סי׳ קט״ז, ב׳] כתב שבדיעבר מותר, וכ״כ ערוה״ש [שם סק״י], אבל הש״ך שם סק״א הביא בשם תשובות באר שבע שבדיעבד אסור, וכ״כ הפר״ח [שם סק״ר] והחכ״א [כלל ס״ח, א׳] והמנחת יעקב [כלל

סקי״ח וסי׳ צ״ז סק״ג] הביאו וכתב שתלוי אם נאמר שאין ביטול בששים ה״נ בזה אסור אפי׳ בדיעבר, ובשאר הפוסקים הנ״ל משמע דלא תליא הא בהא אלא אפי׳ אם אמרינן שכן בטל בששים מ״מ אם נאפו יחד בתנור אחר והיו

ח. כן משמע באו״ה [כלל ל״ט סעי׳ ל׳] ובט״ז סי׳ קט״ז סק״ג וסי׳ צ״ה סק״ג, שהתירו פת שנאפתה עם בשר לאוכלה עם דגים רק משום שריחא לאו מילתא היא.

ט. מבואר באו״ה שם שרין טעם האוסר 🐺 לסכנה הוא רק טעם חזק במיוחר (וכנ״ל בהע׳ ה׳), ולכן טעם הבא דדך כלי וכן דרך ריחא (כלומר, פת שנאפתה עם בשר מותר לאוכלה עם רגים), אף שטעם כעיקר, אינו אוסר לעניז סכנה. ונראה שתלוי בהמתנת ו' שעות, והיינו שאם הוא טעם חזק כל כך ער כדי שצריך להמתין ממנו ו' שעות, א״כ אוסר גם בדגים, ואם אינו טעם חזק כ״כ שאמנם המאכל בשרי אבל מ״מ אין צריך המתנת ו׳ שעות ממנו, א״כ אינו אוסר לענין סכנה בדגים, ולפי״ז יש להקל בזיעה במקום פתוח שאמנם מעבירה טעם אבל אין צריך המתנת ו׳ שעות ממנה כנ״ל בסי׳ א׳ סעי׳ י״ט וכמו שכתבו הפוסקים [כנ״ל שם] שאין הטעם העובר דרך זיעה שבמקום פתוח חזק כל כך.

אבל זיעה שבמקום סגור נחשבת ממש כבישול ממש (כנ״ל סי׳ א׳ הע׳ נ״ר) וגם צריך Cutting onions with meat knife for fish dish:

פתחל סימן פ״ז – בדיני בישול בשר בחלב תשובות אסור ⁸⁸לצלות דגים ובשר בתנורי אפייה מאפיה שאחד הפועלים צלה בשר בתוך מותר ⁸⁸לחתוך בצל בסכין בשרי כדי המצויים כיום, ובדיעבד אם צלו יש התנור בעת שאפו שם לחמים, לבשלו עם דגים. וכז מותר לטחוז

אסור שלצלות דגים ובשר בותר אפירות מאפירה שאחד הפועלים צלה בשר בתוך המצויים כיום, ובדיעבד אם צלו יש התנור בעת שאפו שם לחמים, 86 שכתבו להתיר לאכלם אף אם אין ששים 86 שכתבו להתיר לאכלם אף אם אין ששים למותר לאכול לחמים אלו עם דגים, 86 שכתבו להתיר לאכלם אף אם אחד הפועליים צלה בשר בתוך המצויים כיום אם 86 שכתבו להתיר לאכלם אף אם אין ששים מכוסה שרי אף לכתחילה, דלא שייך אפו פת עם בשר מותר לאכלם עם דגים.

מאפיה שאחד הפועלים צלה בשר בתוך 8⁸⁸לחתוך בצל בסכין בשרי כדי התנור בעת שאפו שם לחמים, לבשלו עם דגים, וכן מותר לטחון ⁸⁷מותר לאכול לחמים אלו עם דגים, וכן מותר לטחון ⁸⁷מותר לאכול לחמים אלו עם דגים, כן ⁸⁸מותר לאכול דגים בכלי בשרי אף אפילו בתנור אפיה חשמ<u>ל</u>י המצוי כיום אם כן ⁸⁸מותר לאכול דגים בכלי בשרי אף אפו פת עם בשר מותר לאכלם עם דגים.

בזה ריחא מילתא.

בחת״ס סי׳ קי״א ד״ה איבעיא דבזמן הזה ליכא סכנה דנשתנו הטבעים. 85. כמבואר בשו״ע סי׳ ק״ח ס״א דלכתחילה ריחא מלתא. 86. הסוברים להחמיר הם ספר באר שבע עמ׳ ק״א, פר״ח סק״ד, פר״ח סק״ג, חכ״א, אולם בש״ך סק״א כתב להקל בדיעבד וכ״פ בשו״ת חוט השני סי׳ ס״ו שאין סכנה בצליה יוכן העתיק בשמו בשו״ת חינוך בית יהודה סי׳ צ״ה ע״ד הט״ז סק״ג. (אולם צ״ע דהרי סכנה של בשר ודגים מקורו בגמ׳ פסחים ע״ו ושם איירי בצליה בלבד). וכן ילקו״י עמ׳ ש״כ שצידד דבדיעבד אפשר להקל. ועיין בשו״ת מהרש״ם ח״א סי׳ צ״ב. 87. ט״ז שם, חכ״א שם, זב״צ אות ט״ו, כף החיים ס״ק ס״, א 88. בשו״ת שבה״ל שם אך בדרכ״ת שם החמיר.

Hacham Yitzchak Yosef on cooking in an oven together:

שיח ילקום לסי׳ פו, קמו - דגים עם חלב ובשר יוסף

פו. אסור לצלות דגים ובשר בתנורי אפייה המצויים שלנו, [שהם פחותים מד׳ אמות וסגורים ופתחן מהצד], דחמירא סכנתא מאיסורא. ומכל מקום בדיעבד אם צלו בשר ודגים בתנור אחד, יש להתיר לאוכלם אף אם אין ששים לבטל הטעם. ואם אחד מהם מכוסה, לא שייך בזה ריחא מילתא, ומותר אף לכתחלה. וכן בתנור גדול המחזיק י״ב עשרונים, שיכולים לאפות בו בערך כעשרים ק״ג של בצק בתבנית אחת, מותר אף לכתחלה לצלות בשר ודגים ביחד. פו)

פז. מותר לצלות דגים ובשר זה ליד זה על רשת, באופן שהריח והעשן מתפזר באויר, ואינם נוגעים זה בזה. פז)

Another difference involves the issue of "Beli'a" – absorption of taste. The Taz (commentary to the Shulhan Aruch by Rabbi David Halevi, 1586-1667) and most other authorities maintained that one may prepare fish in a utensil that had recently been used with meat, and vice versa. So long as the utensil is clean and does not contain any meat residue, it may be used with fish. Thus, for example, it is permissible to cook fish on a barbeque grill that was used for meat, provided that it is clean. So long as no actual substance of meat remains on the grill, it may be used for fish. In fact, one may even broil meat and fish together on different parts of the grill.

The exception to this rule is a closed grill, or an oven. When meat and fish are cooked together in a

closed area, the steam produced by one is absorbed by the other. Therefore, one should avoid cooking meat and fish together in an oven or closed grill, unless the fish or the meat is covered, such as with aluminum foil and the like, so that it is shielded from the steam produced by the other. Nevertheless, after the fact, if one did cook fish and meat together in an oven without covering one of them, they are permissible for consumption.

לצלות כשר ורגים כתנור אחר

פו) נודע מה שנחלקו בגמרא עבודה זרה (מו.) אם ריחא מילתא או לאו מילתא, לענין איסור והיתר שנצלו זה ליד זה, ופסקו הפוסקים דלכתחלה ריחא מילתא היא, אך בריעבד ריחא לאו מילתא. וכן הוא בשלחן ערוך (סימן קח סעיף א׳): אין צולין בשר כשרה עם בשר נבילה או של בהמה טמאה בתנור אחד, ואף על פי שאין נוגעין זה בזה ובדיעבד וכו׳. ואם התנור גדול י״ב עשרונים, ופיו פתוח, מותר לצלות בו, ובלבד שלא יגעו זה בזה. ע״כ. ולענין דגים וכשר, הנה בגמרא פסחים (עו:) משמע שהדבר אסוד אף בריעבר. שאמרו שם, ההיא בינתא [דג] דאיטווא [שנצלה] בהדי בישרא, אסרה רבא מפרזיקיא למיכלא בכותחא. מר בר רב אשי אמר אפילו במילחא נמי אסור, משום דקשיא לריחא ולדבר אחר [צרעת]. וכתבו התוס׳, מכאן פוסק ר״ת כרב, ורבא גמי דשרי בבת תיהא מצי סבר כוותיה. ע״ש. ומשמע שהוא אף בריעבד. והנה אף שמרן השלחן ערוך לא כתב להדיא היאך הדין גבי צליית דגים ובשר בתנור אחד, מכל מקום מהנ״ל מבואר שאסור אף בדיעבד. וכן העלה בספר באר שבע (דן קא) שאפילו בדיעבד אסורים משום ריחא מילתא, ואפילו נצלו נפרדים זה מזה בתנור אחד. וכתב. דאפילו הנוהגים היתר בדיעבר לענין דיחא מילתא, בדגים וכשר שהוא משום סכנה. חמור יותר ויש לאסור אפילו בדיעבר, דחמירא סכנתא מאיסורא.

אולם באיסור והיתר (כלל לם רק כה) כתב, שדוקא לענין איסור אמרינן בב׳ מינים מפוטמים ריחא מילתא היא, אבל לענין סכנה כגון שאפה פשטידא [בשר] עם פשטידא של דגים בתגור אחד, ושניהם מגולים, אפילו בתגורים שלגו המכוסים למעלה, ואפילו בתנור קטן, ואפילו אם סגור כולו, ולא נגעו זה בזה כלל יחד, בדיעבד מותר. ואף על פי דקיימא לן חמירא סכנתא מאיסודא, בכהאי גוונא לית בידיעבד מנתר. ואף על פי דקיימא לן חמירא סכנתא מאיסודא, בכהאי גוונא לית בחלב. ואין לחלק כלל בתגורים בין שלהם בין שלנו, ופילו אם שניהם בלתי מתבת, רק שמורחקים קצת זו מזר, ואפילו אם ינצא מהשמנונית לתוך התנור אין בכך כלום. דבכליעת תנור וכלי אין סכנה. אך לכתחלה מיהא יזהר. ע״כ.

ואמנם מצינו להאיסור והיתר עצמו שכתב במקום אחר (כלילסדין כי) שאם נצלו או נאפו [דגים ובשר] יחד אפילו לא נגעו זה בזה שניהם אסורים, אם לא ששהה באחת מהם לבטל טעם חבירו. ע״כ. ואין לחלק בין לכתחלה לריעבד, דלשונו ״שניהם אסורים״ משמע שהוא גם בריעבר. וע״ש בהגהות זר זהב שכתב, שיתכן והיה לו להרמ״א נוסחא אחרת בדברי האיסור והיתר, ולכן כתב לחלק בין לכתחלה לדיעבר. ושם כתב לחלק בין פשטירא שמכוסה בבצק למעלה, ובזה שרינן בריעבר, אבל במגולה לגמרי אסור. [ומטעם זה נקט באיסור והיתר כגון פשטידא, אף דבכל הסימן שם איירי ברגים ובשר].

והנה הרמ"א (שיפן קטין הביא להלכה בדרכי משה (שטן מש שכתב באיסור והיתר הנ"ל, שבדיעבר יש להתיר הרגים והבשר שנצלו יחד. [ולא ציין שהוא דוקא בפשטידא, ומשמע דבכל גווני לדעתו יש להקל בדיעבר]. וכ"כ בהג"ה (שט סעיף בי): שאין לצלות בשר עם דג משום ריחא, ומיהו בדיעבד אינו אסור, ע"כ. וכ"כ בערוך השלחן (סעיף יי) דאנו אין לנו אלא דברי הרמ"א שפסק דמותר בדיעבר כשצלו בשר ודגים בתנור אחד להתירם באכילה.

וגרולה מזו כתב הש"ך (סקיא) בשם המהרש"ל, שכתב באיסור והיתר שלו (סיסן לה) ובפרק גיד הנשה (סיסן סו). שמותר לצלות דגים ובשר בתנור אחד, אפילו לכתחלה, ואין בו משום ריחא מילתא לענין סכנה. דדוקא כשצולין אותן מחוברים זה לזה אסור. ע"ש. וכ"כ הגאון בעל חות יאיר, בשו"ת חוט השני (סיסן סו) בשם אביו הגאון רבי שמשון יאיר, דמהני לשער בששים כדי לבטל דגים שנתערבו בבשר, וכתב שם, דגם בצלייה אינם נאסדין, והביא דברי המהרש"ל שמיקל טבי, שכל האיסור בבשר ודגים אינו אלא כשאוכלן יחד. ואף שפשטה ההוראה כדברי האיסור בנשר ומים מהני לשער בששים. ע"ש. אלא שכבר תמה עליו בהגהות יד אפרים (סוף סיסן סוף סוק מקור דין זה בצלי איתמר. ע"ש. והיינו כמו שכתבנו לדייק כן מלשון הגמ׳ בפסחים הנו׳.

ובאמת שכמה אחרונים העלו לאסור בזה אף בדיעבד, וכ״כ הפרי חדש (סידי). " ובפרי תואר (סיני). גם בחכמת אדם (כילי מו סיניא) כתב, שאסור לצלות דג ובשר בתנוד אחד, אפילו אם אינם מונחים זה אצל זה, ואין כאן חשש שיזוב מן האחד לחבירו, אפילו הכי אסור אפילו בדיעבר, <u>דחמירא סכנתא מאיסורא</u>, אם לא בתנור גדול, או שאחר מהם מכוסה, שאז אין שייך ריחא.

ולרינא גראה דיש להקל בוה בריעבר, אחר שיש כאן כמה ספיקות להקל, דשמא הלכה כרבא מפרויקיא שמתיר לאוכלה כלי חלב, ושמא אף למר בר דב אשי אין איסור משום סכנה אלא בסוג דג הנקרא ביניתא, ולא בשאד דגים, וכמו שכתב הורב באר שבע שקיבל כן מרבני קשישאי, וכן דעת החתם סופר [הובא ביביע אומר], ושמא הלכה כדעת הסוברים דגם כבשר ודגים ריחא מילתא רק לכתחלה, אבל בריעבד שרי, ושמא בכל בשד ודגים מישדא שרי לצלותם יחד אף לכתחלה, וכדעת המהרש"ל. שוב הראוני מה שכתב בזה מרן עט"ד אאמו"ר שליט"א בספרו מאור ישראל (2000 מיו). לאחר שהאריך בזה העלה כדבינו דיש להקל בזה בדיעבר מיזא, עיש באורך.

ואמנם ראיתי מעשה רב אצל מרן אאמו״ר לפני כמה שנים, בהיותו בביקור עד בתו״ל, וטעו וצלו בתגור אחד כשר ורגים ביחר, והחמיר על עצמו ולא אכל מאותם מאכלים שנצלו בתגור. ולגרמיה הוא דעביד הכי, אבל לדינא מעיקר הדין יש להקל וכמבואר.

לצלות רגים ובשר על רשת

(פו) הנה מרן בשלחן ערוך (מימן צו מניף גי) כתב: פת שאפאו עם הצלי, ורגים שצלאן בתנור אחד עם הכשר, אסור לאכלם בחלב. והני מילי בתנור קטן, אבל בשלאן בתנור אחד עם הכשר, אסור לאכלם בחלב. והני מילי בתנור קטן, אבל בתנור גדול המחזיק שנים עשר עשרונים ופיו פתוח, מותר. ואם הצלי מכוסה, ורכן פשטידא שמכוסה הנקב שבו, מותר אפילו בתנור צר. ע"כ. וכתב בכף החיים שם מותלים בשם הוא דלא שיויך ריחא אלא דוקא בתנור, אבל אם נצלו זה בלא תנור, אבל אולים בחלים. מותר, ואם הצלי מכוסה, ורכן פשטידא שמכוסה הנקב שבו, מותר אפילו בתנור צר, מיכ. וכתב בכף החיים שם מותלים בשם מותלים בשוו אולים בכף גדוקא לא דוקא בתנור, אבל אם נצלו זה אצל זה בלא תנור, ליכא משום ריחא, שהריח מתפור והולי, וכן הוא בדמא בובחי צרק משמותה. עדיש.

תורת מאיר עמוד שלט- שאלה תנור שיש בו מצב שבת ומשמש כפלטה של שבת והיד סולדת בו האם מותר לחמם בתוכו בזמן אחד ב' קדירות נפרדות של דגים ובשר או שמא יש לחוש לריחא או זיעה

תשובה אם מכסה היטב את התבניות והקדרות מותר אף לכתחלה לחמם בזמן אחד דגים ובשר ומ"מ אם הניחום ללא כיסוי יש להתיר בדיעבד אפילו כשאין ששים בכל אחד מהמאכלים והיה בהם רוטב Serving on same table meat and fish:

a 11

11 ב כף החיים, אורח החיים, סימן קעג ס"ק ו

ו) שם. בין בשר לדגים וכר. יש להסתפק אם שני בני אדם המכירים זה את זה אוכלים על שלחן אחד זה בשר והד בגים אם צריכים לעשות הפסק מפה להיכרא כמ״ש ביורה דעה סימן פ״ח סעיף ב׳ גבי בשר וגבינה או לא בעי, ומסתברא דלא בעי הפסק מפה משום דלא אסיר מן התורה. הרב שם חדש הגדפס מחדש על ספר יריאים חלק ב׳ עמוד מאכלות סימן קמ״ט דף מ״ח יער״ש. והביאו הפתח הדביר אות א׳ ופשיט ליה דלא בעי הפסק מפה יעו״ש. וכן כתב בספר זכחי צדק סימן קט״ז אות כ״ה דלא בעי יער״ש. ומיהו משמע הא באדם אחד היושב לאכול לבדו יש לחוש ואין להניחם יחר על השלחן דשמא יבא לאכול בלא רחיצת ידים וקינוח הפה:

לה) שני בני אדם המכירים זה את זה שאוכלים על שלחן אחד זה בשר וזה דגים אם צריכים לעשות הפסק מפה כמ״ש לעיל סימן פ״ח סעיף ב׳ לגבי בשר וחלב, עיין <u>שם חדש</u> על ספר היראים עמוד מאכלות סימן קמ״ט דף מ״ח שנס<u>תפק בזה והביא ראיות להקל</u> וסיים שעדיין כמסתפק יעו״ש. ומיהו הראיות שהביא להקל יש לרחות דלא דמי דהכא חיישינן שמא ישכח ויאכל בלתי

כף החיים, יורה דעה, סימן קטז ס"ק לה

ולעשות הפסק להיכרא ואין הפסד בזה: שו״ת שבט הלוי, חלק ו, סימן קיא אות ג 11 ד

> א - דבר פשיט שאין לחיש למשייכ בדיית סייק וייג בשט סי קבל יהידה שאסור להפלות דגים עם בשר כי קבל יהידה שאסור להפלות הגים עם בשר בשולחן אחד, וכן הקילו בזה כל הדורות, אבל נהוג הוא שלא מן הדין להביאם זאיז בדרך חומרא.

ידיעה דטרוד באכילתו ועל כן נראה דיש להחמיר

הליכות משה
אוצר פסקי הלכות והוראות הליכות וטנהגי קודש
שת רבש הגדל, וב רבע, נה החודה והדאה שא המודים והמשיבש, עמוד ההודאה נקשית משיב הלברשטאם גנוקיל
חבר ביד"ע רעירה הדירית, ראש ישיבת רביי חיים ששאקאותי שאני בעטח"ם שיית רביי סוגה
מתיך ספרו ותשובותיו בכתב יד, טהגרפס בשטו בשאר ספרים וערשיטות תלמודיו גדולי תורה והוראה שליט"א
הלכות וטנהגי תספורת ראשונה [תאלקה] וסדר כניסת הבן לתלטוד תורה

11 ה הליכות משה - הנהגות רבי משה הלברשטאם, פרק כה

[ב] הנה בדרכי תשובה (סי׳ קטי, ס"ק יג) כתב בשם כמה פוסקים, דאסור להעלות בשר ודגים על השולחן בלי היכר, כמו שאסרו להעלות בשר וחלב על השולחן, משום דחמירא סכנתא מאיסורא, וכ"ר בכף החיים (סי׳ קטו, אום לה).

מאידן, בספר פסח הדביר (סר רעג, ס"ק א) מביא בשם ספר יראים (סר קמט) דאפשר להקל בזה. ועי שו״מ שבט הלוי (סלק ו, סר קיא). ומכל מקום, כיון שלא נוהגים להקפיד ע״ז, לא היה רבינו זל״ל מוסה על כך, אך במענה לשאלה הורה דלכתחילה ראוי להיחהר בזה.

(נט) ראה כף החיים לאו״ח קעג, ו שיש לחשוש שמא יבוא לאוכלם בזה אחר זה בלא קינוח והרחה. מאירך, לדעת שו״ת יביע אומר שם, אין לחשוש לזה.

However, while Halacha clearly forbids partaking of meat with fish, this prohibition does not precisely resemble the prohibition against eating meat with milk. For example, the Shulhan Aruch (Yore De'a 88) rules that two acquaintances may not eat meat and milk at the same table. Even though one eats only meat and the other eats only dairy foods, they may nevertheless not eat together at the same table, given the concern that they may share with one another. This Halacha does not apply to acquaintances eating meat and fish; it is permissible to eat meat at a table where friends and acquaintances eat fish. (This often arises at barbeques and weddings, where people eat different foods at the same table.) This is the ruling of Hacham Ovadia Yosef, as recorded in Yalkut Yosef (Issur Ve'heter, vol. 3, p. 315).

The reason for this Halacha relates to the fact that eating meat with fish entails not simply a prohibition, but rather a health risk. We can assume that people will exercise more caution when it comes to their physical well-being, and the Sages therefore felt no need to enact safeguards to protect against mistakenly eating meat with fish. Such is not the case with regard to meat with milk, which is forbidden by force of the Torah, not due to health concerns.

Summary: It is forbidden to eat fish with meat. However, a person eating fish may eat at the same table with somebody eating meat. One should not cook fish and meat together in the same oven or closed grill, unless he covers one of them. Nevertheless, if one did cook meat and fish together in an oven without covering them, they may be eaten. One may cook fish on an open grill that had been used for meat (and vice versa), provided that the grill is clean, containing no residue of meat.